

نیستند، مورد استقبال کافی قرار نگرفته و زمینه بروز سایر فعالیت ها در آنها تضعیف می شود.

نصرت آبادی معتقد است معلولان از هر نوع معلولیت جسمی یا روحی که برخوردار باشند، علیرغم وجود قوانین بهره مندی برابر از حقوق شهروندی همچون سایر شهروندان، در عمل با توجه به وجود طراحی ها و ساخت وسازهای غیراصولی و به دور از حداقل استانداردها، این اقشار از دسترسی سهل و آسان به اماکن عمومی شهر محرومند و از جمله افرادی که شرایط فعلی فضاهای عمومی و نظام برنامه ریزی شهری کشور منجر به طرد و انزوای فیزیکی و اجتماعی آنها شده، جمعیت معلولان و افراد کم توان جسمی و حرکتی است.

این کارشناس ادامه داد: در تمام کشورهای جهان، معلولان و افراد کم توان جسمی و حرکتی، بخش قابل توجهی از جمعیت را تشکیل می دهند که همانند دیگر مردم بایستی برای رفع احتیاجات خود بتوانند در سطح شهر حرکت کرده، به تکاپو پرداخته و حق حیات اجتماعی از آنها سلب نشود.

در واقع در وضع موجود، عدم توجه به مناسب سازی فضای شهری حق مشارکت فعالانه و زندگی معمولی در شهر را از این گروه سلب کرده و آنها را از افرادی توانمند و با ظرفیت قابل توجه به افرادی گوشه گیر، منزوی و فاقد حق حیات و حضور اجتماعی تبدیل می کند.

این کارشناس مناسب سازی ادامه داد: اکنون مناسب سازی سطح عبور و کیفیت دسترسی ها، مقدم بر هر خدمت دیگری به این گروه از جامعه قرار دارد و شهر سالم، شهری است که همه شهروندان بتوانند از خدمات آن جامعه بهره مند شوند.

این محیط شهری باید ارائه دهنده خدمات بیشتر به اقشار آسیب پذیر باشد تا این گروه از صحنه جامعه محو نگردند و به فراموشی سپرده نشوند. مناسب سازی فضای شهری بستر کالبدی در جهت رسیدن به فرصت های برابر برای همه افراد و اقشار جامعه به منظور تحرک و جابه جایی در سطح شهر و دسترسی هر فرد به تمامی فضاهای شهری از ضروریات رشد و توسعه

جامعه محسوب می شود.

او با اشاره به منشور حقوق شهروندی ایران گفت: حق توانخواهان شهروندان دارای معلولیت و سالمندان نیازمند است که از امکانات درمانی و توانبخشی برای بهبودی و یا توانمند شدن در جهت زندگی مستقل و مشارکت در جنبه های زندگی بهره مند شوند.

در جای دیگری از همین همین منشور آمده است: «شهروندان از حق زندگی شایسته و لوازم آن همچون آب بهداشتی، غذای مناسب، ارتقای سلامت، بهداشت محیط، درمان مناسب، دسترسی به دارو، تجهیزات، کالاها و خدمات پزشکی، درمانی و بهداشتی منطبق با معیارهای دانش روز و استانداردهای، شرایط محیط زیستی سالم و مطلوب برای ادامه زندگی برخوردارند. از زمان تدوین نخستین مجموعه ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای معلولان در ایران بیش از ۱۵ سال می گذرد. اما آنچه در طول این مدت زمان مشخص و غیرقابل انکار است، نا کام بودن دستورالعمل ها، در مقام اجراست و شاهد این ادعا وضعیت فعلی معابر و فضاهای عمومی بوده که تردد و استفاده معلولان را از آنان غیرممکن ساخته است.

نصرت آبادی، کارشناس مناسب سازی شهری با بیان اینکه سیرجان اقدامات قابل تقدیر زیادی در این سال ها صورت گرفته است، گفت: بطور مثال پیش بینی و ایجاد خط عبور کم بینایان و نابینان به صورت نصب موزاییک های حسی در پیاده روها، ساخت سرویس های بهداشتی مناسب سازی شده در پارک مسافر، لاله و شهید هادی که به علت شیوع کرونا استفاده از آنها منع شده است، اما در زمان ساخت و تجهیز برخی ضوابط و مقررات به صورت دقیق و کامل اجرا نشده است در خیابان ها که تعمیرات و اصلاحات صورت گرفته ضوابط و مقررات در خصوص پل ها اجرا نشده است که می تواند باعث آسیب جسمی، گاه سردرگمی و ... به جامعه هدف علی الخصوص نابینایان در زمان عبور و مرور شود و انجام مناسب سازی و رسیدن به شعار شهر برای همه مستلزم همدلی و حمایت کلیه ارگان ها و نهادهای دولتی و شهرداری و تقویت نظارت ها در زمان اجرا امکان پذیر است.